

Tragická predčasná smrť Matúša a Márie a ich zbožný príklad nás volajú k prehĺbeniu viery i zamysleniu sa nad našimi životmi

23. februára 2024 ✝ Spoločnosť ✝ Rozhovory

Vo všeobecnosti sa hovorí, že mladí na smrť nemyslia, lebo tá je predsa ešte ďaleko. Avšak aj mladí umierajú, ba i tí, ktorí nie sú chorí. A na smrť je vždy dobré byť pripravený.

Matúš a Mária

(Matúš, zdroj obrázka: pluska.sk; Mária, zdroj obrázka: fb o.L.Urbančok)

O tom, že Matúš a Mária, ktorých nečakaná smrť v mladom veku zastihla celé Slovensko, o tom, že sa pripravovali na stretnutie s Pánom čestným a zbožným životom, ale aj o tom, či to bolo od Pána nespravodlivé, že zomreli tak skoro, ako mnohí hovoria, som sa porozprávala s ich blízkym kamarátom, Davidom.

FA: David, od pána farára, pri ktorom Matúš ministroval viem, že bol veľmi zbožný. Aj z nášho stretnutia s ním, keď sme sa spolu pred NR SR modlili za to, aby Slovensko po voľbách nestratilo kresťanský ráz, môžem potvrdiť, že bol horlivý za vieru. Ako ste sa poznali a ako si na neho spomínate Vy?

David: Začiatky s Matúšom si veľmi dobre nepamätám. Pri prezeraní fotiek z roku 2013 sa mi tlačia slzy do očí a vynárajú krásne spomienky na čas stretiek na fare v Blatnom, kedy sme sa spolu s naším kamarátom Vojtom, v tej dobe ako miništranti aktívne zapájali. Neskôr sme spolu absolvovali aj Alfa Kurz s našimi kamarátmi a kamarátkami z Blatného a z blízkeho okolia. Po absolvovaní kurzu v nás rástla túžba ďalej sa stretávať. V tej dobe sme vytvorili skupinku, ktorá trvá až dodnes. Od roku 2013 sme sa tak povediac s Matúšom kamarátili, spolu ministrovali a chodili na spoločné miništrantské výlety s našimi duchovnými otcami.

Keď sme zistili, že máme rovnakú túžbu chodiť na turistiku po horách a hlavne naším koníčkom sa stal bicykel, tak už bolo jasné, keď sme mali voľný čas, už sme vedeli ako ho využiť. Na bicykloch sme brázdili blízke okolie a neskôr sme sa púšťali aj do naozaj veľkých cyklistických výletov. Ako príklad bol pre nás jednoznačne Šaštín. Každý rok sme tam pravidelne jazdili. Matúš vždy vyhľadal inú trasu, ako sa dostať cez

vojenský obvod. Niekoľkokrát sme zapadli s bicyklami do piesku a potom sme mali kopec srandy a rozprávania o našich zážitkoch. Ako čas šiel ďalej, tak aj my sme dospievali a naše nohy nás viedli stále viac a viac ďalej, spoznávať krásy Slovenska a nielen zo sedla bicykla. Postupne sa k nám začali pridávať aj naši kamaráti a vždy nových sme spoznali. A tak tomu bolo aj doteraz.

Modlitba sv. ruženca pred NR SR za dobrý výsledok volieb, zorganizovaná Nadáciou Slovakia Christiana, na ktorej sa zúčastnil aj tragicky zosnulý Matúš

zdroj: archív Christianitas.sk/Anton Kulan

FA: Matúš bol horlivý športovec, chodievali ste spolu na cyklopúte, a Vy ste boli pôvodcom tejto myšlienky, povedzte, prečo ste na oblečení nosili podobizeň blahoslavenej Anky Kolesárovej?

David: Presne pred piatimi rokmi som bol v Domčeku (VnU) na Silvestrovskej púti, kde ma obyčajný príbeh Bl. Anky Kolesárovej natoľko oslovil, že som prijal pozvanie a zároveň výzvu, prísť na bicykli z Blatného do Vysokej nad Uhom. Vtedy som si to ešte nevedel predstaviť, ako ísť sám cez celé Slovensko. Vtedy mi napadlo osloviť Matúša, či by sa ku mne nepridal. Pri plánovaní týždňovej akcie prechodu celého Slovenska sme si s Matúšom povedali, že z toho spravíme cyklopúť. A tak aj bolo, v roku 2019 sme započali naše cyklopúte. V roku 2020 počas cyklopúte do Vysokej nad Uhom nás bolo rekordne 20 pútnikov. Vtedy sa k nám pridala aj Mária Lombardini.

Čas plynul ďalej a ja spolu s Matúšom sme naďalej premýšľali a plánovali rôzne minicyklopúte a pridali aj turistiky. Z našej partie nadšených cyklistov si môžem dovoliť dnes tvrdiť, že sme už ako jedna veľká rodina. Postupne sa nám naše kamarátske vzťahy prehľbovali a my sme tak všetci mohli ďalej putovať cestou životom na bicykli, ale aj v modlitbách. Duchovne sme spolu rástli a aj rastieme. Začiatkom roka 2023 sme s Matúšom intenzívne hovorili a cykloklube. Mali sme víziu, plány, logo a prizvanie do našej partie organizátorov prijal Tomáš, ktorý nám pomohol založiť občianske združenie FULLHD Cykloklub. Za týchto neuveriteľných 5 rokov sme vo veľkej miere prešli kus Slovenska, Poľska, Česka, Maďarska a trochu aj Rakúska. O čom svedčí veľmi veľa fotiek a videodokumentácie, o čo sa vždy pekne staral náš Matúš. V mene všetkých členov FULLHD Cykloklubu a aj v mene svojom Ti, Matúš, za túto prácu vyslovujem veľké ĎAKUJEM.

Fotografia z roku 2020, urobená počas hlavnej cyklopúte za Bl. Ankou Kolesárovou

zdroj: archív, David/fb

FA: Čo Vám prináša spájanie športu, teda starostlivosť o fyzické sily a zároveň starostlivosť o dušu? Je to výnimočne prospešná kombinácia, ako Vám skrsla v hlave taká myšlienka organizovať cyklopúte?

David: Matúšov odkaz a vízia nášho cykloklubu je ľudí spájať, spolu putovať a duchovne rásť. Podarilo sa nám všetko spojiť – šport a modlitbu. Či už bicyklujeme alebo kráčame, proste stále putujeme a ja v tom určite budem ďalej pokračovať a nieť Matúšov odkaz ďalej...

FA: David, aj Vy sa veľa modlíte. Dokonca ste mi hovorili, koľko ste sa modlili s Máriou. Nie je modlenie ružencov pre mladých nudné? Určite je to potechou pre Pannu Máriu, ktorá nás o to žiadala. Čím Vás priťahuje modlitba ruženca?

David: S našimi priateľmi sa modlíme často, a keď nie sme blízko seba, tak aj online sa spojíme. V roku 2020 sme sa spolu s Matúšom, Máriou a ďalšími kamarátmi začali modliť 12-ročnú pobožnosť k sv. Brigite. Neoddeliteľnou súčasťou bola pre nás aj Pompejská novéna. Modlili sme sa spolu 4 ružence denne, každý presne za svoj úmysel.

Z môjho pohľadu modlenie ružencov nie je nudné. Veľa mladých sa snaží rýchlo pomodliť, aby to už mali čím skôr za sebou... a to je zle! Vo veľa prípadoch ich k tomu nikto nevedie a potom sami sa nenaucia správne modliť. Treba si nájsť správny rytmus, správnu rýchlosť. Aby sme neboli uponáhľaní a zas, aby sme modlitbu nevliekli ako slimák. Modlitba ruženca mi dáva pokoj, upokojenie z uponáhľaného sveta. Vždy si uvedomím, čo má pre mňa v tej chvíli väčšiu prioritu.

Matúš počas modlitby sv. ruženca pred NR SR

zdroj: archív Christianitas.sk/Anton Kulan

FA: David, ste mladý muž, pracujete vo svetskej sfére, tam je často ateistické prostredie, ale my katolíci, sa chceme o našu nádej a vieru, o to najcennejšie čo

máme, sa túžime podeliť s blíždymi, aby aj oni mali nádej a vedeli, že smrťou sa nič nekončí, práve naopak. Aké máte Vy skúsenosti, keď šírite vieru vo Vašom prostredí, ale v prvom rade, prečo je úžasné byť katolíkom?

David: Riadim sa vlastným mottom spájania=prekrývania svetského a duchovného života. Ak chcem duchovne žiť, musím to vedieť aj v tom svetskom. Pracujem v banke a hrám na hudobný nástroj v dvoch dychovkách. Veľakrát zvädzam boj s tým, čo je pre mňa prioritnejšie a čo nie. No veľakrát sa stane situácia, keď máme ísť na sv. omšu a v tom čase máme s dychovkou vystúpenie alebo nácvik a v tom musím dať prednosť dychovke – pre vysvetlenie – niektorí muzikanti to berú tak, že ak nechcem prísť na nácvik alebo vystúpenie, tak to môžem rovno v kapele skončiť. Na prvý pohľad jednoduché, skončíte v dychovke a idete ďalej... Ale! Naša dychovka chodí hrať na sv. omše, rôzne púte sprevádzať – tým pádom by som o toto prišiel. Je to neuveriteľný pocit stáť v kostole počas sv. omše a pritom tam aj hrať.

V banke je to zas o úplne inom. Pracujem ako účtovník. Stretávam sa tam s ľuďmi, ktorí nikdy neboli v kostole a predsa ich čo-to zaujíma o viere a o Pánu Bohu. Sledujú v médiách, čo sa deje s Cirkvou, čo povedal pápež a kňazi a veľakrát to rozoberáme a vždy to je plodná diskusia.

Ďakujeme za rozhovor, s Davidom sa zhovárala naša kolegyňa a redaktorka Fatima TV a Fatimského Apoštolátu, Anna Kulanová.

A úplne na záver ešte niekoľko myšlienok redakcie:

Mnohí ľudia sa rúhali Pánovi, obviňovali ho z nespravodlivosti, pretože Matúš a Mária boli mladí, vraveli, že si nezaslúžili zomrieť predčasne. Je to slabý prejav viery, pretože Pán vie, čo robí, kedy sme už pripravení čeliť stretnutiu s ním. A keď vieme, že ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, čo Boh pripravil pre tých, ktorí ho milujú, nemôžeme si myslieť, že Pán Boh týchto ľudí potrestal tým, že zomreli. Taká strata je predovšetkým veľkou bolesťou pre pozostalých. Ako keď Pán Ježiš zomrel a Panna Mária držala jeho mŕtve telo. No nikdy nezúfame, ale dúfame v opätovné stretnutie. V tom je to požehnanie. Navyše sv. T. Akvinský a sv. Augustín potvrdzovali, že Boh dokáže aj zlé veci použiť na dobré. Takže aj naše zlyhania a nešťastia, ak spojíme s Pánovým utrpením, majú úžasnú spásonosnú cenu.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/tragicka-predcasna-smrt-matusa-a-marie-a-ich-zbozny-priklad-nas-volaju-k-prehlbeniu-viery-i-zamysleniu-sa-nad-nasimi-zivotmi/>